

Slobodne algebre

(ž. kojigodi 2013-14)

Neka je T algebarska teorija (skup identiteta) jerika L i $M = M(T)$ pridruženi varijetet. Dakle, M je klasa algebrskega jerika L takva da je $A \in M$ akko A zadovoljava sve aksione (identite) iz T .

Poštimo se da $A \models u=v$, u, v su termini jezika L i A je algebra jezika L , otočava činjenicu da algebra A zadovoljava identitet $u=v$. Drugim rečima, $A \models u=v$ akko za sve valvacije μ domena A važi $u^A[\mu] = v^A[\mu]$. Onde, valvacija domena A je bilo koje preslikavanje $\mu: V \rightarrow A$, V je skup promenljivih.

Def. 1.1. Neka je L algebarski jezik, u, v termini jezika L ; A algebra za L .

1. $A \models T$ akko za sve $(u=v) \in T$ važi $A \models u=v$.

2. $T \models u=v$ akko za sve $A \in M(T)$ važi $A \models u=v$.

Ako $T \models u=v$ kažemo da je $u=v$ semantička posledica teorije T .

Jednačinska logika \mathcal{J} odnosi se na algebarski jerik L . Ova logika određena je sledećim aksiomama i pravilima izvođenja:

Šema aksiona:

$$xu=xv \quad (x \text{ je varijabla})$$

Pravila izvođenja:

$$\frac{\begin{array}{c} u=v \\ v=u \end{array}}{u=u}, \quad \frac{\begin{array}{c} u=v, v=w \\ u=w \end{array}}{u=w}, \quad \frac{\begin{array}{c} u(x_1, \dots, x_n) = v(x_1, \dots, x_n) \\ u(t_1, \dots, t_n) = v(t_1, \dots, t_n) \end{array}}{u(t_1, \dots, t_n) = v(t_1, \dots, t_n)}, \quad \frac{t_1=s_1, \dots, t_n=s_n}{u(t_1, \dots, t_n) = v(t_1, \dots, t_n)}$$

$u, v, w, t_1, \dots, t_n, s_1, \dots, s_n \in \text{Term}_L \quad (\text{Lajbnicovo pravilo})$

Dokaz u logici \mathcal{J} na osnovu aksiona teorije T je bilo koji niz identita

(1.1) $u_1=v_1, \dots, u_n=v_n, \quad u_1, \dots, u_n, v_1, \dots, v_n$ su termini jezika L
takav da je svaki član ovog niza ili aksion teorije T , ili jedobijen izvođenju
članova niza primenom pravila izvođenja logike \mathcal{J} . Za identitet $u=v$
jerika L kažemo da je teorema teorije T akko je $u=v$ posledica
član dokazat (1.1). Da je $u=v$ teorema teorije T u logici \mathcal{J} , zapisujemo

$$T \vdash J u=v.$$

i kažemo da je $u=v$ sihntaktička posledica teorije T u jednakošnjoj logici.

Za algebarski varijetet $M = M(T)$ kažemo da je nestrnjalan ažko M sadrži algebru koja ima bar dva elementa. U suprotnom, kažemo da je M strnjalan.

Def. 1.2 1. Algebarska teorija T je protivurečna u logici \mathcal{J} ažko

$T \vdash x = y$, x, y su različite promenljive (nestrnjalačka neprotivurečnost). T je (nestrnjalački) neprotivurečna ažko T nije protivurečna.

2. T je semantički neprotivurečna ažo posloge algebra A jerica L takođe da je $A \models T$.

U vezi sa prethodnim pojmovima mogu se postaviti sledeća pitanja:

P1. Da li varijetet $T \models u = v$ ažko $T \vdash u = v$

P1'. Da li je T sintaksno neprotivurečna ažko je T semantički neprotivurečna.

Ključna svojstva algebarskog varijeteta $M = M(T)$ u vezi da je M zatvorena za:

sledeće konstrukcije:

- podalgebre, tj. ažo $A \in M$ i $B \subseteq A$ tada $B \in M$,
- homomorfne slike, tj. ažo $h: A \xrightarrow{\text{na}} B$: $a \in M$, tada $B \in M$,
- proizvod algebra, tj. ažo $A_i \in M$, $i \in I$, tada $\prod A_i \in M$.

P2. Da li su prethodna tri svojstva dovoljna da karakterisu pojam algebarskog varijeteta. Drugim rečima, ažo je \mathcal{K} klasa algebra jerika L koja je zatvorena za konstrukcije podalgebre, homomorfnih slika i proizvod algebra, da li postoji algebarska teorija T takođe da je $\mathcal{K} = M(T)$.

G. Birkhoff dao je pozitivan odgovor na ovo pitanje i taj rezultat potvrđen je pod nazivom HSP teorema.

U odgovorima na pitanja P1, P1' i P2 ključno mesto ima pojam slobodne algebre.

Def. 1.3 (slobodna algebra) Neva je \mathbb{K} klasa algebri jer ka L .

Algebra $\mathbb{S}L_{X \in \mathbb{K}}$ je slobodna algebra nad skupom slobodnih generatara $X \subseteq S$ za klasu \mathbb{K} akko za svako preslikavanje $f: X \rightarrow B$

$$\mathbb{S}L_{X \in \mathbb{K}} \xrightarrow{h} B$$

$$i_X \uparrow \quad f \quad (D)$$

postoji jedinstven homomorfizam

$$h: \mathbb{S}L_X \rightarrow B \text{ takav da je } h \circ i_X = f.$$

Dругим rečima da je dijagram (D) komutativan.

Ovde je $i_X: X \rightarrow S$ inkluzivno preslikavanje,
ti: $i_X: X \hookrightarrow S, X \in X$.

Dakle, h je ekstenzija preslikavanja f , odnosno
 f je restrikcija preslikavanja h na X .

Priimer 1.1. $\mathbb{S}L = (N^+, \cdot, 1)$, $N^+ = \{1, 2, 3, \dots\}$ je slobodna algebra za klasu

komutativnih monoida i to nad skupom slobodnih generatara,
 $P = \{2, 3, 5, 7, 11, \dots\}$ prostih brojeva. Trdite je sledi isti Euklidske teoreme aritmetike.

Priimer 1.2 $\mathbb{S}L_A = (\mathcal{L}(A), \cdot, \nu)$; $\mathcal{L}(A)$ je skup reči nad nepraznim alfabetom A , operacija \cdot je konkatenacija (dopisivanje reči), ν je prazna reč, je slobodna algebra za klasu monoida.

Priimer 1.3. $\mathbb{S}L_n = \mathbb{Z}^n$, $\mathbb{Z} = (z, +, -, 0)$ je slobodna algebra za

klasu Abelovih grupa. Skup slobodnih generatara je

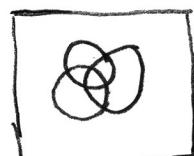
$$X = \{e_1, e_2, \dots, e_n\}, e_1 = (1, 0, 0, \dots, 0), e_2 = (0, 1, 0, \dots, 0), \dots, e_n = (0, 0, \dots, 0, 1).$$

Priimer 1.4. $\mathbb{S}L_X$ Bulova algebra, $X \subseteq S_L$, $S_L = \langle X \rangle_{\mathbb{S}L_X}$,
gdje X zadržava uslov Sikorskog:

$$x_1^{d_1} x_2^{d_2} \dots x_n^{d_n} \neq 0, x_1, \dots, x_n \in X, d_1, \dots, d_n \in \{0, 1\}.$$

Tada je $\mathbb{S}L_X$ slobodna Bulova algebra nad X .

Na primer, tri kružna u rami u opštem položaju - (veliki dijagram)
generišu slobodnu Bulovu algebra.

Teorema 1.1. Neva je \mathfrak{L}_X slobodna algebra nad X za klasu \mathcal{K} i $u=v$ identitet jezikom L .

a. Ako je $X = \{w_1, \dots, w_n\}$ i $u = u(x_1, \dots, x_n)$, $v = v(x_1, \dots, x_n)$ i

$\mathfrak{L}_X \models u=v$ tada u svakoj $B \in \mathcal{K}$ važi: $B \models u=v$.

b. Ako je X beskonačan skup tada za svaki identitet $u=v$ j. L,

ako $\mathfrak{L}_X \models u=v$ tada $B \models u=v$, $B \in \mathcal{K}$.

D: a. Pretpostavimo $\mathfrak{L}_X \models u=v$ i neka je $B \in \mathcal{K}$ proizvoljna.

Neva m $b_1, \dots, b_n \in B$ bi $f = \begin{pmatrix} w_1 & \dots & w_n \\ b_1 & \dots & b_n \end{pmatrix}$. S obzirom da

je \mathfrak{L}_X slobodna, postoji $h: \mathfrak{L}_X \rightarrow B$, $f \leq h$, tako da

$h(\omega_i) = b_i$, $i=1, \dots, n$. Prema pretpostavci $\mathfrak{L}_X \models u=v$, tako da

$u^B(w_1, \dots, w_n) = v^B(w_1, \dots, w_n)$, odakle

$$u^B(b_1, \dots, b_n) = u^B(h(w_1, \dots, w_n)) = h(u^{\mathfrak{L}_X}(w_1, \dots, w_n))$$

$$= h(v^{\mathfrak{L}_X}(w_1, \dots, w_n)) = v^B(h(w_1, \dots, w_n)) = v^B(b_1, \dots, b_n).$$

S obzirom da je izbor elemenata $b_1, \dots, b_n \in B$ bio proizvoljan
tvrđenje sledi.

b. je neposredna posledica od (a).

Detaljnijim uvidom u dokaz prethodne teoreme, tada se našao da je u \mathfrak{L}_X i iste oznake:

Teorema 1.2. a. Ako $B = \langle b_1, \dots, b_n \rangle$ tada je B homomorfna slika algebre \mathfrak{L}_X , $B = h \mathfrak{L}_X$.

b. Ako $B = \langle Y \rangle$ i $|X| = |Y|$ tada tada je $B = h \mathfrak{L}_X$.

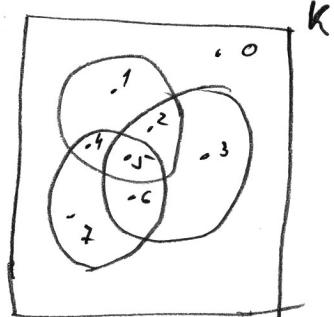
Posledica 1.1. a. Za dokaz supovnog identiteta

(1.1.1) $u(X, Y, Z, V, \Lambda, C) = v(X, Y, Z, V, \Lambda, C)$
dovoljna je provjeru na Venovom dijagramu.

b. Isto kao i za (1.1.1) ako se umesto Venovog dijagrama koristi supovi u drugim skupovima.

$$A = \{1, 2, 4, 5\}, \quad B = \{2, 3, 5, 6\}, \quad C = \{4, 5, 6, 7\}$$

i komplementarno je u odnosu na $K = \{0, 1, \dots, 7\}$.

2. Konstrukcija slobodne algebre za algebarske varijete

U ovom odeljku dokazaćemo da svaki algebarski varijetet (sintakšno) neprotivurečne teorije ima slobodnu algebu nad skupom slobodnih generatora proizvoljne kardinalnosti $\kappa > 0$. U tom dokazu glavno mesto ima sledeći komutativan dijagram:

$$\begin{array}{ccccc}
 \mathfrak{S} & \xleftarrow{i_V} & V & & \\
 \downarrow k & \searrow v & \downarrow k' & & \\
 (D) & & B & & \\
 \downarrow h & \nearrow f & \uparrow m & & \\
 \mathfrak{S}/_n = \mathfrak{S}_X & \xleftarrow{i_X} & X = V/k & &
 \end{array}$$

Neka je T sintakšno neprotivurečna algebarska teorija jerika L i $M = M(T)$. Dakle, za različite promenljive x, y , $T \not\models x = y$. Konstrukciju slobodne algebre \mathfrak{S}_X sproveđemo najpre za jedan specifičan skup X .

Neka je V skup nekih promenljivih, $|V| = \kappa$.

Neka je $\mathfrak{S} = \text{Term}_L(V)$, tj. \mathfrak{S} je skup svih algebarskih izraza jerika L u kojima od promenljivih uistinu jedino promenljive iz skupa V .

Apsolutno slobodna (ili term-algebra) je algebra \mathfrak{S} koja za domen ima skup \mathfrak{S} , dok su konstante i operacije u \mathfrak{S} definisane ovako:

$$c^{\mathfrak{S}} = c, \quad c \in \text{Const}_L$$

$$F^{\mathfrak{S}}(t_1, \dots, t_n) = F(t_1, \dots, t_n), \quad F \in \text{Fun}_L^n, \quad t_1, \dots, t_n \in \mathfrak{S}.$$

Neka je binarna relacija \sim domena \mathfrak{S} definisana na sledeći način:

$$u \sim v \text{ akko } T \models u = v, \quad u, v \in \text{Term}_L \text{ (tj. } u, v \in \mathfrak{S}).$$

Lemma 2.1. Relacija \sim je relacija kongruencije algebre \mathfrak{S} .

D. S obzirom na svojstva jedнакosti lako se dokazuje da je \sim relacija ekvivalencije.

Dokazimo da je \sim raglarna na operacijama algebre \mathfrak{S} .

(6)

Neka je $F \in \text{Fun}^n$ i neka su $u_1, u_2, \dots, u_n, v_1, v_2, \dots, v_n \in S$.

Pretpostavimo $u_1 \sim v_1, \dots, u_n \sim v_n$. Tada $T + u_i = v_i, \dots, T + u_n = v_n$

te prema pravilu supstitucije za jednakosnu logiku sledi

$$T + F(u_1, \dots, u_n) = F(v_1, \dots, v_n), \text{ tj. } F(u_1, \dots, u_n) \sim F^{S^n}(v_1, \dots, v_n). \quad \square$$

Dakle postoji količnička algebra $S\mathbb{L}/n$ i kanonski homomorfizam $k: S\mathbb{L} \rightarrow S\mathbb{L}/n$. Za $t \in \text{Term}_V$ važi

$$(1) \quad k(t^{S^n}(x_1, \dots, x_n)) = t^{S^n}(kx_1, \dots, kx_n) = t^{S^n}(x_{1/n}, \dots, x_{n/n}).$$

S obzirom da je T sintaktično nepratičuća, to za razlike $x, y \in V$ imamo $T \not\models x = y$, tj. $x \neq y$, a no se promenljive x, y gledaju kao termi. Dakle $x_{1/n} \neq y_{1/n}$ pa za $X = V/n$

$$(2) \quad k' = k|_X \text{ imamo}$$

$$(2) \quad k': V \xrightarrow[n]{\sim} X.$$

(3) Označimo $S\mathbb{L}/n$ sa $S\mathbb{L}_X$. Tada prema (2)

(3) $S\mathbb{L}_X$ je netrivialna algebra.

Lema 2.2. $S\mathbb{L}_X \in \mathcal{M}(T)$.

D. Neka je $(u=v) \in T$. Tada $T + j_u = v$ pa $u \sim v$, odakle $u/n = v/n$. Neka je $u = u(x_1, \dots, x_n)$ i $v = v(x_1, \dots, x_n)$ i neka su $a_1, \dots, a_n \in S\mathbb{L}_X$ proizvoljni. Dovarujemo da je

$$(4) \quad u^{S^n}(a_1, \dots, a_n) \equiv v^{S^n}(a_1, \dots, a_n).$$

Postoje $t_1, \dots, t_n \in S\mathbb{L}$ dano da je $a_i = t_i/n$, $i = 1, \dots, n$.

Kako je $T + j_u(x_1, \dots, x_n) = v(x_1, \dots, x_n)$, to je

$$T + j_u(t_1, \dots, t_n) = v(t_1, \dots, t_n), \text{ odakle } u(t_1, \dots, t_n) \sim v(t_1, \dots, t_n), \text{ tj.}$$

$$u(t_1, \dots, t_n)/n = v(t_1, \dots, t_n)/n. \text{ Stoga}$$

$$u^{S^n}(a_1, \dots, a_n) = u^{S^n}(t_1/n, \dots, t_n/n) = u^{S^n}(kt_1, \dots, kt_n) =$$

$$k(u^{S^n}(t_1, \dots, t_n)) = u(t_1, \dots, t_n)/n = v(t_1, \dots, t_n)/n =$$

$$k(v^{S^n}(t_1, \dots, t_n)) = v^{S^n}(kt_1, \dots, kt_n) = v^{S^n}(a_1, \dots, a_n). \quad \square$$

Na osnovu (3) i prethodne leme odmah imamo pozitivan odgovor na pitanje P1':

Posledica 2.3. Ako je T sintaksno neprotivurečna teorija, tada je $M(T)$ netrivialan varijetal.

Neka su $i_V: V \rightarrow S2$ i $i_X: X \rightarrow S2_X$ inkluziona preslikavanja:
 $i_V: x \mapsto x, x \in V, \quad i_X: x \mapsto x, x \in X.$

Tada imamo sledeći komutativan dijagram, spoljni okvir dijagrama (D)

$$\begin{array}{ccc} S2 & \xleftarrow{i_V} & V \\ k \downarrow & & \downarrow k' \\ S2_X & \xleftarrow{i_X} & X \end{array} \quad k \circ i_V = i_X \circ k'$$

Dokazujemo da je $S2_X$ slobodna algeba za klasu $M = M(T)$ nad skupom slobodnih generatera X . Neka je $B \in M$ i $f: X \rightarrow B$.

$$\begin{array}{ccc} S2_X & \xleftarrow{k} & B \\ (D') \quad i_X \uparrow & \nearrow f & \\ X & & \end{array}$$

$$k \circ i_X = f$$

Dokazujemo da postoji homomorfizam
 $h: S2_X \rightarrow B, f \leq h$
tj. takav da dijagram (D') komutira.
Primetimo da je (D') deo dijagrama (D).

Neka je $\mu = f \circ k'$. Tada je μ valencija domena B .

Neka je $v: S2 \rightarrow B$ definisano sa $v(t) = t^B[\mu], t \in S2$.

Neka je $c \in \text{Const}_L$. Tada

$$v(c^S2) = v(c) = c^B[\mu] = c^B, \text{ tj. } v(c^B) = c^B.$$

Neka je $F \in \text{Fun}_L^n$ i $t_1, \dots, t_n \in S2$. Tada

$$\begin{aligned} v(F^S2(t_1, \dots, t_n)) &= v(F(t_1, \dots, t_n)) = F^B(t_1^B[\mu], \dots, t_n^B[\mu]) \\ &= F^B(v(t_1), \dots, v(t_n)). \end{aligned}$$

Dakle

(8)

$$(4) \quad a. \nu \circ i_V = \mu, \quad b. \nu \circ \beta$$

b. $\nu: S^L \rightarrow B$, tj. ν je homomorfizam iz algebre S^L u B .

Neka su $u, v \in \text{Term}_L$ i $u/n = v/n$. Tada $T+u=v$, pa $B\models u=v$.

Dakle $u^B[n] = v^B[n]$. Onda je preslikavanje $h: S^L_X \rightarrow B$
 $h(t/n) = t^B[n]$ dobro definišano i takođe

$$(5) \quad h \circ k = \nu.$$

S obzirom da su k i ν homomorfizmi i k je na, odmah sledi da je

$$(6) \quad h \text{ takođe homomorfizam:}$$

Ako je $c \in \text{Const}_L$, tada $h(c^{S^L_X}) = (h \circ k)(c^{S^L}) = \nu(c^B) = c^B$.

Ako je $F \in \text{Fun}_L^n$ i $t_1, \dots, t_n \in \text{Term}_L$, tada

$$\begin{aligned} h(F^{S^L_X}(t_1/n, \dots, t_n/n)) &= h(F^{S^L_X}(kt_1, \dots, kt_n)) = h(k(F^{S^L}(t_1, \dots, t_n))) \\ &= (h \circ k)(F^{S^L}(t_1, \dots, t_n)) = \nu(F^B(t_1, \dots, t_n)) \\ &= F^B(\nu t_1, \dots, \nu t_n) = F^B((h \circ k)(t_1), \dots, (h \circ k)(t_n)) \\ &= F^B(h(t_1/n), \dots, h(t_n/n)). \end{aligned}$$

Najzad, neka je $x \in V$. Tada $x/n \in X$ i

$$h(x/n) = (h \circ k)(x) = \nu(x) = \mu(x) = (f \circ k')(x) = f(x/n), \text{ tj.}$$

$$(7) \quad h(X = f, \text{ tj. } h \circ i_X = f \text{ pa dijagram } (D') \text{ komutira.})$$

S obzirom na (1)-(7) i dijagram (D) je komutativan.

Uvim smo dokazali

Lemma 2.4. S^L_X je slobodna algebra za varijetal $M(T)$ nad skupom slobodnih generatorka X .

Sada možemo dati odgovor na teži deo pitanja P1:

Ako identitet $u=v$ jerika L vari u svim algebrama varijeteta $M(T)$, da li je $u=v$ teorema teorije T u jednakošnjoj logici, tj. da li

$$(8) \quad M(T) \models u=v \text{ povlači } T \models u=v.$$

Dokazat ćemo kontrapoziciju tvrdjenja (8).

Teorema 2.5 (Teorema postupnosti - teorema). Neka je $u=v$ identitet jerika L i za jednakošnu logiju.

Tada algebarska teorija (stupanj identiteta) jerika L . Tada

$M(T) \not\models u=v$ povećači $T \not\models u=v$.

Dokaz: Pretpostavimo da je $u=v$ identitet jerika L i da je $u=u(x_1, \dots, x_n)$, $v=v(x_1, \dots, x_n)$ i neka je V skup promenljivih tako da je $x_1, \dots, x_n \in V$. Pretpostavimo $T \not\models u=v$. Tada $u \neq v$, tj. $u/n \neq v/n$ odakle $k(u) \neq k(v)$. Tada

$$\begin{aligned} u^{S_x^T}(x_{1/n}, \dots, x_{n/n}) &= u^{S_x^T}(kx_1, \dots, kx_n) = k(u^{S_x^T}(x_1, \dots, x_n)) \\ &= k(u) \neq k(v) = v^{S_x^T}(x_{1/n}, \dots, x_{n/n}) \end{aligned}$$

dakle identitet $u=v$ ne varii $u^{S_x^T}$. S obzirom da je $S_x^T \in M(T)$, to $M(T) \not\models u=v$. Prema tome dokazali smo da

$T \not\models u=v$ povećači $M(T) \not\models u=v$

čime je Teorema dokazana. \square

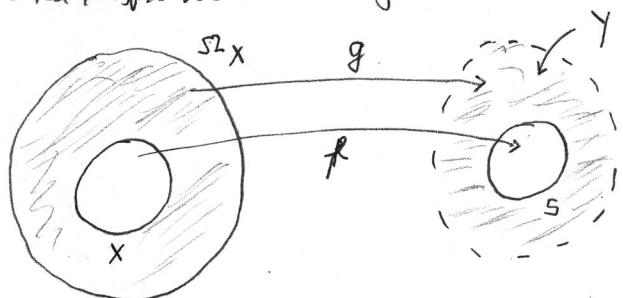
U sledećim nekoliko teozema opisujemo svojstva slobodnih algebra.

Teorema 2.6. Neka je $M=M(T)$ metrizabilan algebarski varijetet jerika L .

Tada za svaki svaki $S \neq \emptyset$ postoji slobodna algebra S_L^S za M sa skupom S slobodnih generatera.

D. Neka je S_x^T slobodna algebra nad X opisana u dokazu Leme 2.6., $|X|=|S_x^T|$.

Dokaz provodimo idejom prekosa strukture.

Neka je Y takav skup da je $Y \cap S = \emptyset$, $|Y| = |S_x^T \setminus X|$,

$f: X \xrightarrow{\text{na}} S$, $g: S_x^T \setminus X \xrightarrow{\text{na}} Y$ i $h = f \cup g$, $S_L^S = S \cup Y$.

Tada $h: S_x^T \xrightarrow{\text{na}} S_L^S$. Algebru S_L^S sa domenom S_L^S definisemo na sledeći način:

Neka je $c \in \text{Const}_L$. Tada $c^{S_L^S} = h(c^{S_x^T})$

Neka je $F \in \text{Fun}_L^n$ i $a_1, \dots, a_n \in S_L^S$. Tada $F^{S_L^S}(a_1, \dots, a_n) = h(F^{S_x^T}(h^{-1}(a_1), \dots, h^{-1}(a_n)))$.

Tada $h : \mathbb{S}\mathbb{L}_X \cong \mathbb{S}\mathbb{L}_S$ i $h|_X = f$. Dokazujemo da je $\mathbb{S}\mathbb{L}_S$ slobodna algebra za varijetet M sa skupom slobodnih generatorka S . U tom cilju konstruisemo sledeći komutativan dijagram, $B \in M$,

$$\begin{array}{ccc} \mathbb{S}\mathbb{L}_X & \xrightarrow{\quad h \quad} & \mathbb{S}\mathbb{L}_S \\ i_X \uparrow & \swarrow g_1 & \downarrow i_S \\ X & \xrightarrow{\quad f \quad} & S \end{array}$$

$\beta \quad \pi_1 \quad \alpha$

$h \circ i_X = i_S \circ f$ s obzirom da je $h|_X = f$.

Neka je $\delta : S \rightarrow B$ proizvoljno preslikavanje i neka je $\beta = \delta \circ f$.

S obzirom da je $\mathbb{S}\mathbb{L}_X$ slobodna nad X , to postoji $g_1 : \mathbb{S}\mathbb{L}_X \rightarrow B$ t.d. $g_1 \circ i_X = \beta$.

Neka je $\delta = g_1 \circ h^{-1}$. Tada $\delta : \mathbb{S}\mathbb{L}_S \rightarrow B$.

Dakle imamo:

$$\begin{aligned} h \circ i_X &= i_S \circ f \\ \beta &= \delta \circ f \\ \beta &= g_1 \circ i_X \\ g_1 &= \delta \circ h \end{aligned}$$

Dokazujemo da iz ovih jednakosti sledi $\delta = \delta \circ i_S$:

$$\delta \circ f = \beta = g_1 \circ i_X = \delta \circ h \circ i_X = \delta \circ i_S \circ f, \text{ tj.}$$

$$\delta \circ f = \delta \circ i_S \circ f, \text{ odakle } \delta \circ f \circ f^{-1} = \delta \circ i_S \circ f \circ f^{-1}, \text{ tj.}$$

$$\delta \circ i_S = \delta \circ i_S \circ i_S, \text{ pa } \delta = \delta \circ i_S.$$

Uvrm smo dokazali da se za svaku algebru $B \in M$ gsvrano preslikavanje $\delta : S \rightarrow B$ podize do homomorfizma $\delta : \mathbb{S}\mathbb{L}_S \rightarrow B$, tako da $\mathbb{S}\mathbb{L}_S$ je zaista slobodna algebra za M nad S . \square

Tada je $\mathbb{S}\mathbb{L}_X$ slobodna algebra za klasu algebri M) nad skupom slobodnih generatorka X , koristicemo u znaku fraze: Par $(\mathbb{S}\mathbb{L}, X)$ je slobodna algebra za klasu M .

U literaturi moze se naci i sledecia, nesto opstija varijanta slobodne algebre za klasu algebri M . Neka je $(\mathbb{S}\mathbb{L}, X)$ slobodna algebra za M i neka je S skup: $g : S \xrightarrow{\text{ha}} X$.

Tada $i_X \circ g = g$ i za $f' = f \circ g^{-1}$ postoji jedinstven $h : \mathbb{S}\mathbb{L} \rightarrow B$ tako da je $h \circ i_X = f'$, pa i $h \circ g = f$.

Dakle srazno preslikavanje $f : S \rightarrow B$ podize se do jedinstvenog dijagrama (D_2) . Onda se i trojka $(\mathbb{S}\mathbb{L}, S, g)$ naziva tako da slobodnom algebrrom za M nad skupom slobodnih generatorka S .

$$\begin{array}{ccc} \mathbb{S}\mathbb{L} & \xrightarrow{\quad h \quad} & B \\ i_X \uparrow & \swarrow f' & \uparrow f \\ X & \xleftarrow{\quad g \quad} & S \end{array} \quad (D_1)$$

$f = f \circ g^{-1}$
 $B \in M$

$$\begin{array}{ccc} \mathbb{S}\mathbb{L} & \xrightarrow{\quad f \quad} & B \\ g \uparrow & \nearrow f & \\ S & & \end{array} \quad (D_2)$$

$g \text{ je } 1-1$

Teorēma 2.7. Neka su $(S\ell, X)$, $(S\ell', Y)$ slobodne algebre za klasu M algebr M . Tada $|X|=|Y|$ poučci: $S\ell \cong S\ell'$.

Dokaz Neka je $f: X \xrightarrow{\text{na}} Y$. Tada postoji jedinstveni homomorfizam β tako da su sledeci dijagrami komutativni:

$$\begin{array}{ccc} S\ell & \xrightarrow{\alpha} & S\ell' \\ i_x \uparrow & & \uparrow i_{y'} \\ X & \xrightarrow{f} & Y \\ & & \downarrow f^{-1} \\ & & Y & \xrightarrow{\beta^{-1}} & X \end{array}$$

Dakle,
 $\alpha \circ i_x = i_y \circ f = f$
 $\beta \circ i_y = i_x \circ f^{-1}$

Otuda

$$\begin{cases} \alpha \circ i_x = f \\ \beta \circ f = i_x \end{cases} \text{ pa } (\beta \circ \alpha) \circ i_x = i_x$$

$$\begin{array}{ccc} S\ell & \xrightarrow{\text{bad}} & S\ell \\ i_x \uparrow & \nearrow i_x & i_x \uparrow \\ X & & X \\ & & \nearrow i_x \\ & & S\ell' \end{array}$$

(D₁)

Dakle, $i_x: X \rightarrow S\ell$ produvaju

$$\text{te do } \text{bad}: S\ell \rightarrow S\ell \quad (\text{dijagram } D_1)$$

$$\text{ali i do } i_{S\ell}: S\ell \rightarrow S\ell \quad (\text{dijagram } D_2)$$

odakle zbog jedinstvenih produvaja sledi $\text{bad} = i_{S\ell}$.

Sljedno malozimo $\text{bad} = i_{S\ell}$. Otuda su α, β 1-1 i $\beta = \alpha^{-1}$. \square

Teorēma 2.8. Neka je $(S\ell, X)$ slobodna algebra za klasu algebr M . Tada je $S\ell = \langle X \rangle$, tj. $S\ell$ je generisana skupom X .

D. Neka je $S\ell' = \langle X \rangle_{S\ell}$, tada je $S\ell \subseteq S\ell'$ i $(S\ell', X)$ je takođe slobodna algebra za M . Zaista, ako je $B \in M$ i $f: X \rightarrow B$ i $h: S\ell \rightarrow B$ jedinstven homomorfizam koji řini f , tada je $h' = h|_{S\ell'}$, $h': S\ell' \rightarrow B$ takođe jedinstven homomorfizam koji řini f na $S\ell'$. Tada imamo sledeće komutativne dijagrame

$$\begin{array}{ccc} S\ell' & \xrightarrow{\alpha, i_{S\ell'}} & S\ell \\ i_x \uparrow & & \uparrow i_x \\ X & \xrightarrow{i_x} & X \end{array}$$

α řini i_x
zbog jedinstvenosti, jer
 $\alpha = i_{S\ell'}$

$$\begin{array}{ccc} S\ell & \xrightarrow{\beta} & S\ell' \\ i_x \uparrow & & \uparrow \\ X & \xrightarrow{i_x} & X \\ & & \uparrow i_x \\ & & S\ell' \end{array}$$

β řini i_x
 $\text{bad} = i_{S\ell}$ zbog
jedinstvenosti, jer
 $\text{bad} \circ i_{S\ell} = i_{S\ell} \circ i_x$
Otuda je $\text{bad} = i_{S\ell}$,
tj. $i_{S\ell}$ je na, dakle $S\ell = S\ell'$. \square

Posledica 2.9. Neka je $(S\ell, X)$ slobodna algebra za klasu algebri M , i neka je $Y \subseteq X$, $S\ell' = \langle Y \rangle_{S\ell}$. Tada je $(S\ell', Y)$ slobodna algebra za klasu M .

D. Neka je $B \in M$ i $f: Y \rightarrow B$ i $\tilde{f}: X \rightarrow B$ tako da $f \subseteq \tilde{f}$.

S obzirom da je $S\ell_X$ slobodna, postoji $h: S\ell \rightarrow B$, $h \supseteq f$. Neka je $h' = h|S\ell'$, tada $h': S\ell' \rightarrow B$ i $h' \supseteq f$. Takav homomorfizam h' je jedinstven s obzirom da $S\ell'$ generisano sa Y i na oshuru teoreme koja kaže da je homomorfizam jedinstveno određen svojim rednostima na svemu generatoru, što jeste u ovom slučaju jer $h'|Y = f$.

Teorema 2.10 Neka klasa algebri M ima koničku algedru B . Dakje, (Tarski-Jonson) neka je $(S\ell, X)$ slobodna algebra za klasu M i neka je $Y \subseteq S\ell$ i $S\ell = \langle Y \rangle$. Ako su X, Y konički tada $|X| \leq |Y|$.

Dokaz S obzirom da se protivoliko preslikavanje $f: X \rightarrow B$ siri do jedinstvenog homomorfizma $\tilde{f}: S\ell \rightarrow B$, to je

$$|\text{Hom}(S\ell, B)| = |B^X|.$$

S druge strane, preslikavanje $f: Y \rightarrow B$ siri se do najviše jednog homomorfizma $g: S\ell \rightarrow B$ (vidi dokaz posledice 2.9), a čije je da pravi $h: S\ell \rightarrow B$ siri novo preslikavanje $g: Y \rightarrow B$, to je $g = h|Y$. Dakle

$$|\text{Hom}(S\ell, B)| \leq |B^Y|. \text{ Stoga}$$

$$|B^X| \leq |B^Y|, \text{ tj. } |B|^{|X|} \leq |B|^{|Y|}, \text{ pa } |X| \leq |Y|. \quad \square$$

Posledica 2.11 Ako je $(S\ell, X)$ slobodna algebra za M , u uslove prethodne teoreme, X je generacioni sup algebre $S\ell$ sa najmanjih brojcm elemenata.

Posledica 2.12 Uz uslove prethodne teoreme, ako su $(S\ell, X)$ i $(S\ell, Y)$ slobodne algebre za klasu M , tada je $|X| = |Y|$.

Primer 2.13 Neka je $\mathbb{Z} = (\mathbb{Z}, +, \cdot, 0)$ aditivna grupa celih brojeva.

Tada za $m \neq n, m, n \in \mathbb{N}$, $\mathbb{Z}^m \neq \mathbb{Z}^n$.

Dokaz Neka je M klasa Abelovih grupa, i neka je \mathbb{Z}_2 cikлична група реда 2. Tada $\mathbb{Z}_2 \in M$. Takođe je \mathbb{Z}^n slobodna algebra generisana sa $X = \{e_1, e_2, \dots, e_n\}$, $e_1 = (1, 0, \dots, 0), \dots, e_n = (0, 0, \dots, 0, 1)$. Prema prethodnjem teoremu $|\text{Hom}(\mathbb{Z}^n, \mathbb{Z}_2)| = |\mathbb{Z}_2^X| = 2^n$. Stoga, ako $m \neq n$ $\text{Hom}(\mathbb{Z}^m, \mathbb{Z}_2) \neq \text{Hom}(\mathbb{Z}^n, \mathbb{Z}_2)$ па $\mathbb{Z}^m \neq \mathbb{Z}^n$. \square

Jedan od zadataka predmeta Universalna algebra je da se opisuju slobodne algebre za dati varijetet $M(T)$.

Primer 2.14. Opis slobodnih Buloovih algebri.

Teorema Sikorskog Neka je \mathbb{B} Buloova algebra i $X \subseteq \mathbb{B}$, $\mathbb{B} = \langle X \rangle$. Skup X slobodno generiše \mathbb{B} akko

$$(S) \quad x_1^{d_1} x_2^{d_2} \cdots x_n^{d_n} \neq 0, \quad d_i \in 2^n, \quad \text{za sve zarlijite } x_1, \dots, x_n \in X, n \in \mathbb{N}.$$

Dokaz 1. Prepostavimo da je (\mathbb{B}, X) slobodna Buloova algebra. S obzirom da klasa Buloovih algebri čini varijetet, prema Teoremu 2.6, nad proizvoljnim skupom X postoji slobodna BA (\mathbb{B}, X) .

Neka je $n \geq 1$, $I = [0, 1]$ realni interval i $S_k = \{(x_1, \dots, x_n) \in I^n \mid 0 \leq x_k \leq \frac{1}{2}\}$, $n \leq |X|$, i $\mathbb{K} \subseteq \mathcal{P}(I^n)$ skupovna algebra

$\mathbb{K} = (K, \cup, \cap, ^c, \emptyset, I^n)$ generisana skupovima S_1, \dots, S_n .

Koristimo oznake: $S^1 = S$, $S^0 = S^c = I^n \setminus S$.

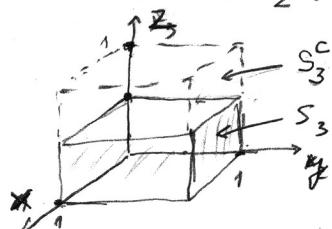
Tada $b \in S_1^{d_1} \cap \dots \cap S_n^{d_n}$, $d_i \in 2^n$,

gde $b = (\beta_1, \dots, \beta_n)$, $\beta_i = 1/2$ ako $d_i = 1$
 $\beta_i = 1$ ako $d_i = 0$

Dakle $S_1^{d_1} \cap \dots \cap S_n^{d_n} \neq \emptyset$.

Neka je $f: X \rightarrow \mathbb{K}$, $f(x_1) = S_1, \dots, f(x_n) = S_n$. S obzirom da je \mathbb{B} slobodna nad skupom X , to postoji $h: \mathbb{B} \rightarrow \mathbb{K}$, $f \subseteq h$, takođe

$$h(x_1^{d_1} \cdots x_n^{d_n}) = h(x_1)^{d_1} \cap \dots \cap h(x_n)^{d_n} = S_1^{d_1} \cap \dots \cap S_n^{d_n} \neq \emptyset, \text{ pa } x_1^{d_1} \cdots x_n^{d_n} \neq 0.$$

$$S_3^1 = \{(x, y, z) \mid 0 \leq x \leq \frac{1}{2}, 0 \leq y, z \leq \frac{1}{2}\}$$

$$S_3^0 = \{(x, y, z) \mid \frac{1}{2} < x \leq 1, 0 \leq y, z \leq 1\}$$

2. Neva je S_2 Bulova algebra $X \subseteq S_2$, $S_2 = \langle X \rangle$ i preostatno da X zadovoljava uslov Sikorskog (S).

Neva je $b \in S_2$, t.j. b je S_2 generisana skupovi X , postoji Bulov term t tako da je $b = t^m(x_1, \dots, x_n)$ za neke $x_1, \dots, x_n \in X$.

S obzirom na Teoremu o savremenoj dijunacinoj normalnoj formi za bulovske termne, postoji $\Gamma \subseteq 2^n$ tako da je

$$b = \sum_{\alpha \in \Gamma} x_1^{\alpha_1} \dots x_n^{\alpha_n} \in V(x_1^{\alpha_1}, \dots, x_n^{\alpha_n}).$$

Skup Γ je jedinstven u sledećem smislu. Ako je $\Gamma' \subseteq 2^n$ i

$$(*) \quad b = \sum_{\alpha \in \Gamma'} x_1^{\alpha_1} \dots x_n^{\alpha_n}$$

tada $\Gamma = \Gamma'$. Zaista, preostatno suprotno, $\Gamma \neq \Gamma'$, prema čemu da je $\beta \in \Gamma \setminus \Gamma'$. Tada

$$b \wedge x_1^{B_1} \dots x_n^{B_n} = \sum_{\alpha \in \Gamma} x_1^{\alpha_1} \dots x_n^{\alpha_n} x_1^{B_1} \dots x_n^{B_n} = x_1^{\beta_1} \dots x_n^{\beta_n} \neq 0$$

$$b \wedge x_1^{B_1} \dots x_n^{B_n} = \sum_{\alpha \in \Gamma'} x_1^{\alpha_1} \dots x_n^{\alpha_n} x_1^{B_1} \dots x_n^{B_n} = 0, \text{ kontradikcija.}$$

Neva je B proizvoljna Bulova algebra i $f: X \rightarrow B$ takovo proizvoljno preslikavanje. Prema $(*)$, preslikavanje $h: S_2 \rightarrow B$,

$$h(b) = f(x_1)^{\alpha_1} \dots f(x_n)^{\alpha_n}, \quad b \in B$$

je dobro definisano i neposredno se proverava da je homomorfizam. \square

Zadatak 1. (uveri sa dokazom Teoreme 2.6.) Neva su S, X proizvoljni skupovi. Dokarati da postoji skup Y takav da je $|Y| = |X|$ i $Y \cap S = \emptyset$.

Zadatak 2. Neva je S_2 apsolutno slobodna algebra (term algebra) za algebarski jekr L nad skupom promenljivih V . Dokarati da je (S_2, V) slobodna algebra za klase svih algebra jekra L .

Zadatak 3. Neva je $u=v$ identitet jekra L i preostatno da $u=v$ varii u svim algebraima jekra L . Dokazati da su u i v identični termini,

Zadatak 4. Neva je (S_2, X) slobodna algebra za jekra L . Dokazati da je $|S_2| \leq \max(|X|, |L|, K_0)$.

Jedan od varnih zadataka teorije slobodnih algebri je da se opišu slobodne algebре za datu klasu algebri. Pogledajmo nekoliko putera.

2.15. Slobodne Bulove algebре

Neka je $(S\ell, X)$ slobodna Bulova algebra. Razlikujemo dva slučaja.

Prvi slučaj je ako je X skup slobodnih generatara X konačan, drugi ako je X beskonačan.

1. Slučaj X je konačan. S obzirom da je $S\ell$ generisana supoka X , to je $S\ell$ konačno generisana, dakle $S\ell$ je konačna Bulova algebra. Neka je $X = \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$. Dokazujemo da je $|S\ell| \cong 2^{2^n}$, $S\ell_n = \Omega$, gde je Ω dvočlana Bulova algebra. Podsetimo se da X zadovavljava uslov Sikorskog:

$$x_1^{d_1} x_2^{d_2} \dots x_n^{d_n} \neq 0, \quad d \in 2^n.$$

Neka je B bilo koja Bulova algebra. Prema Teoremu 2.14, svako preslikanje $f: X \rightarrow B$ može podignuti do komutativnog dijagrame:

$$\begin{array}{ccc} S\ell & \xrightarrow{h} & B \\ i_x \uparrow & \nearrow f & f = h \circ i_x \\ X & & \end{array}$$

Dokazujemo da je $|S\ell| = 2^{2^n}$. Prema dokazu T. 2.14, za svaki $a \in S\ell$ postoji jedinstven $P \subseteq 2^n$ tako da je

$$a = \sum_{d \in P} x_1^{d_1} x_2^{d_2} \dots x_n^{d_n}$$

Dakle $S\ell = \{a_P \mid P \subseteq 2^n\}$, pa $|S\ell| = 2^{2^n}$. S obzirom da proizvode konačne Bulove algebri A, A' vari:

Ako $|A| = |A'|$ onda $A \cong A' \cong 2^m$ za neki m , sledi $|S\ell| \cong 2^{2^m}$.

□

Posledica 1. Ako je $u=v$ Bulov identitet i $2 \models u=v$, tada $BA \models u=v$ BA je teorija Bulovih algebri.

Zaista, pretpostavimo $u = u(x_1, \dots, x_n)$, $v = v(x_1, \dots, x_n)$ i $2 \models u=v$, tada $2 \models u=v$. S obzirom da se identiteti prenose na proizvod algebri. S obzirom da je $S\ell_n = 2^{2^n}$ to prema T. 1.1. i Teoremi potpunosti za jedinacu logiku sledi $\vdash u=v$.

Posledica 2. Neva je $u=v$ identitet u jeronu $L_0 = \{1, v\}$, distributivnih mreža. Premetimo da je L_0 podjeric jenika $L_{BA} = \{1, v, ', 0, 1\}$.
 Dokazemo da je $2 \models u=v$, tada identitet $u=v$ varijacija na distributivnim mrežama. Ovde smo se potrošili na teoremu koja kaže da je svaka distributivna mreža $M = (M, V, 1)$ poddjeljena algebri $(B, V, 1)$ gde je $B = (B, V, 1, ', 0, 1)$ neva Buleva algebra.

Pa avo $2 \models u=v$, tada prema prethodnoj posledici $B \models u=v$.
 Pa slobizom da se identitet prenese na poddjelje, sledi $M \models u=v$.

Napomena Varijacija je izraženje koje se odnosi na prikazane distributivne mreže na Buleve algebre. Namo neva je $M \subseteq B$, i $B(M) = \langle M \rangle_B$. Tada je $B(M)$ jedinstveno određena, tj. ako $M \subseteq B'$ tada $B(M) \cong B'(M)$. Takođe, $B(M)$ je najmanja Buleva algebra.

Ukraj sadrži mrežu M , tj. za bilo koju Bulevu algebra B' , i mape $f: M \rightarrow B'$ prodruje se do komutativnog dijagrama

$$\begin{array}{ccc} B(M) & \xrightarrow{h} & B' \\ \downarrow i_M & \nearrow f & \\ M & & \end{array} \quad f = h \circ i_M, \quad h \text{ je homomorfizam.}$$

Posledica 3. Buleva algebra 2^m generisana je mernim svupom X , $|X| \leq \lceil \log_2 m \rceil$. Onde je $\lceil x \rceil$ najmanji prirodan broj n , $x \leq n$.

Dokaz Neva je $m \leq n$. Tada je 2^m homomorfna slika algebri 2^n . Homomorfizam se dolazi zadecanjem koordinata:

$$h: 2^m \rightarrow 2^n, \quad h: (x_1, \dots, x_n) \mapsto (x_1, \dots, x_m), \quad (x_1, \dots, x_n) \in 2^m.$$

$$\text{Na prim., } h: 2^4 \rightarrow 2^2, \quad h: (x_1, x_2, x_3, x_4) \mapsto (x_1, x_2).$$

Slobizom da je 2^m homomorfna slika algebri 2^n za $n = \lceil \log_2 m \rceil$ i $\Omega_n = 2^{2^n}$ je generisana svupom ad n (slobodnih) generatara, izuzeće sledi.

Lindenbaumova algebra sledеćom konstrukcijom utvrđuje se primer

slobodne Bulove algebrije nad proizvoljnim skupom $X \neq \emptyset$.

Neka je $k = |X|$ i neka je \mathcal{L} iskazna logika nad skupom iskaznih slova (promenljivih) $P, |P|=k$. Neka je \mathcal{F} skup svih iskaznih formula nad ovim promenljivama, tj.

$$\mathcal{F} = \{ \varphi(p_1, \dots, p_n) \mid p_1, \dots, p_n \in P, n \in \mathbb{N}, \varphi \text{ je iskazna formula} \}.$$

Uvedimo binarnu relaciju \sim na \mathcal{F} na sledeći način:

$$\varphi \sim \psi \text{ akko } \models \varphi \leftrightarrow \psi, \varphi, \psi \in \mathcal{F}.$$

Dakle, $\varphi \sim \psi$ akko je $\varphi \leftrightarrow \psi$ tautologija.

Lemma 2.16. 1. Relacija \sim je relacija ekvivalencije skupa \mathcal{F} .

2. Neka su $\varphi, \psi, \varphi_1, \varphi_2, \psi_1, \psi_2 \in \mathcal{F}$. Tada

a. Ako $\varphi \sim \psi$ tada $\neg\varphi \sim \neg\psi$

b. Ako $\varphi_1 \sim \varphi_2$ i $\psi_1 \sim \psi_2$ tada $\varphi_1 \vee \varphi_2 \sim \psi_1 \vee \psi_2$ i $\varphi_1 \wedge \varphi_2 \sim \psi_1 \wedge \psi_2$.

Dokaz Dokazimo, na primer, tranzitivnost relacije \sim . Ostali delovi iskrenih dokazova se na sličan način. Neka su $\varphi, \psi, \theta \in \mathcal{F}$ i pretpostavimo $\varphi \sim \psi$, $\psi \sim \theta$. Dakle $\models \varphi \leftrightarrow \psi$, $\models \psi \leftrightarrow \theta$, tj. za proizvoljne $d_1, \dots, d_n \in \mathcal{L}$, $\varphi[d_1, \dots, d_n] \equiv \psi[d_1, \dots, d_n]$ i $\psi[d_1, \dots, d_n] \equiv \theta[d_1, \dots, d_n]$, pa

$$\varphi[d_1, \dots, d_n] \equiv \theta[d_1, \dots, d_n], \text{ tj. } \models \varphi \leftrightarrow \theta, \text{ odašle } \varphi \sim \theta. \quad \square$$

Neka je $S\mathcal{L}_P = \mathcal{F}/\sim = \{ [\varphi] \mid \varphi \in \mathcal{F} \}$, $[\varphi] = \varphi/\sim$ i

$S\mathcal{L}_P = (S\mathcal{L}_P, \vee, \wedge, ', 0, 1)$ gde je

$$[\varphi] \vee [\psi] \stackrel{\text{def}}{=} [\varphi \vee \psi], \quad [\varphi] \wedge [\psi] = [\varphi \wedge \psi], \quad [\varphi]' = [\neg\varphi], \quad 0 = [\perp], \quad 1 = [\top].$$

Prema Lemmi 2.16.2, $S\mathcal{L}_P$ je dobro definisana algebra. Takođe za zadatičita iskazna slova p, q , imamo $[p] \neq [q]$. Ta ista, ako bi bilo $[p] = [q]$ tada $p \not\equiv q$ ta bi formula $p \leftrightarrow q$ bila tautologija, što nije tako.

Teorema 2.17 $S\mathcal{L}_P$ je Bulova algebra.

Dokaz Trdjenje sledi na osnovu izbora odgovarajućih tautologija.

Na primjer, asocijativni zakon $(\varphi \wedge \psi) \wedge \theta = \varphi \wedge (\psi \wedge \theta)$ proveravamo da važi u \mathfrak{SL}_P na sledeći način. Neua su $a, b, c \in \mathfrak{SL}_P$ prostovrijedi. Tada za neke iskazne formule φ, ψ, θ imamo $a = [\varphi], b = [\psi]$ i $c = [\theta]$. Tada

$$\begin{aligned} (a \wedge b) \wedge c &= ([\varphi] \wedge [\psi]) \wedge [\theta] = [\varphi \wedge \psi] \wedge [\theta] = [(\varphi \wedge \psi) \wedge \theta] \\ &= [\varphi \wedge (\psi \wedge \theta)] = [\varphi] \wedge [\psi \wedge \theta] = [\varphi] \wedge ([\psi] \wedge [\theta]) = a \wedge (b \wedge c) \end{aligned}$$

S obzirom na $\vdash ((\varphi \wedge \psi) \wedge \theta) \Leftrightarrow (\varphi \wedge (\psi \wedge \theta))$.

Slično se proverava ostale aksiome Bulova algebre.

Napomena

$$[\varphi] \wedge [\psi] = [\varphi \wedge \psi] : \text{tipografno razlikujuće simbola po veličini, na primjer.}$$

Operacija presena u \mathfrak{SL}_P

Logična konjunkcija.

Ako je $\varphi = \varphi(p_1, \dots, p_n)$ iskazna formula, oduvih vidimo da je

$[\varphi] = t_\varphi([p_1], \dots, [p_n])$, gde je t_φ Bulov term dolojen iz φ supstitucijom logičnih operacija $\wedge, \vee, \neg, \top, \perp$ simbolima Bulova operacija $\wedge, \vee, ', 0, 1$ (strog dokaz: indukcijom po složnosti formule φ).

Dakle, $\mathfrak{SL}_P = \{[\varphi] \mid \varphi \in \mathcal{F}\} = \{t([p_1], \dots, [p_n]) \mid t \text{ je Bulov term}\}$.

Lemma 2.18 \mathfrak{SL}_P je generisana sačinom $X = \mathbb{P}/n$.

Teorema 2.19 \mathfrak{SL}_P je slobodna Bulova algebra nad sačinom $X = \mathbb{P}/n$.

Dokaz S obzirom da je prema metodologiji leme algebra \mathfrak{SL}_P generisana sačinom X , dosta je dokazati da za X vari uslov Sikorskega.

Neua su $x_1, \dots, x_n \in X$ i $d \in 2^n$, $d = (d_1, \dots, d_n)$. Dokazujemo da je

$$x_1^{d_1} \wedge x_2^{d_2} \wedge \dots \wedge x_n^{d_n} \neq 0.$$

Neua su $p_1, \dots, p_n \in \mathbb{P}$ tako da je $x_1 = [p_1], \dots, x_n = [p_n]$. Tada je

$$x_1^{d_1} \wedge \dots \wedge x_n^{d_n} = [\varphi], \text{ gde je } \varphi = p_1^{d_1} \wedge p_2^{d_2} \wedge \dots \wedge p_n^{d_n}$$

gde je $\theta^{\det} = \theta$, $\theta^0 = \top \theta$. S obzirom da je $\theta^0 = 1$, $\theta^1 = 0$, $\top^0 = 0$, $\top^1 = 1$, to je $\varphi(d_1, d_2, \dots, d_n) = 1$, tj. φ nije kontradikcija, pa $[\varphi] \neq 0$, tj.

$$x_1^{d_1} \wedge \dots \wedge x_n^{d_n} \neq 0.$$

Orano konstruisana Boleva algebra $S\ell_p$ nezavisno sa veličinama.

Lindeman i Tarski 30-tih godina prošlog veka, da se marta,

Lindeman-Tarski algebra i cesto se označava sa \mathcal{L}_p .

Ano je \mathcal{P} konačan nump, tada prema 2.15, $|S\ell_p| \approx 2^{2^n}$, gde je $n=|\mathcal{P}|$.

Ano je \mathcal{P} beskonačan nump, tada $|S\ell_p|=|\mathcal{P}|$.

Relaciju \sim smo danode mogli uvesti i na ovaj način:

$$\varphi \sim \psi \text{ akko } \vdash \varphi \leftrightarrow \psi, \text{ tj.}$$

Ako φ i ψ je $\varphi \leftrightarrow \psi$ teorema iškazne logike. Podeljeno se da se iškazna logika kao formalna teorija uveli izborom aksioma i pravila razumevanja. Na primer, Lukashevica aksiomatika iškazne logike izgleda ovako:

$$\varphi \Rightarrow (\varphi \Rightarrow \psi)$$

$$((\varphi \Rightarrow (\varphi \Rightarrow \theta)) \Rightarrow ((\varphi \Rightarrow \psi) \Rightarrow (\varphi \Rightarrow \theta)))$$

$$(\top \Rightarrow (\varphi \Rightarrow \psi)) \Rightarrow (\varphi \Rightarrow \psi)$$

$$\varphi, \psi \in \mathcal{F}$$

Pravilo izrođenja: Modus ponens $\frac{\varphi, \varphi \Rightarrow \psi}{\psi}$

Takođe se aranja da je $\varphi \vee \psi$ razmaka $\top \varphi \Rightarrow \psi$, dok je

$\varphi \wedge \psi$ razmaka $\top (\varphi \Rightarrow \top \varphi)$.

Tada isto varje prethodna izreka za ovano uvedenu relaciju \sim , ali je na primer, lemu 2.16. mnogo direktnije dokazati. S druge strane už teoremu potpunosti za iskazni zekuh, $\vdash \varphi$ akko $\vdash \psi$, zapravo nema šta da se dokazuje.

Zadaci

Z1. Neka je za $a, b \in S\ell_p$, $a \leq b$ akko (def.) $\vdash \varphi \Rightarrow \psi$, gde je $\varphi = [a]$, $\psi = [\psi]$, $\varphi, \psi \in \mathcal{F}$. Dokazati da je \leq relacija parcialnog uvedenja domena $S\ell_p$ i da je u odnosu na ovu uvedenje $a \wedge b = \inf\{a, b\}$, $a \vee b = \sup\{a, b\}$.

Z2. Neka je za $a, b \in S\ell_p$, $a < b$ akko $a \leq b$ i $a \neq b$. Dokazati: ako $a < b$ tada postoji $c \in S\ell_p$ tako da $a < c < b$.

Z3*. Neka je $\mathbb{B} = (B, \vee, \wedge, ', 0, 1)$ beskonačna poljubita algebra i neka za inducirano uvedenje \leq ($x \leq y$ akko (def.) $x = x \wedge y$) važi:
 $x \leq y$ tada i samo da $x \rightarrow y < t$. Tada je \mathbb{B} globalna Boleva algebra nad mrežnjim numpom generatora.

3. HSP teorema U ovom deljaku dokazujemo HSP teoremu:

Ako je L klasa algebrički spriječenih struktura za konstrukciju
slike, podalgebre i proizvode, tada je L algebarski varijetet,
tj. postoji algebarska teorija T tako da je $L = M(T)$.
Ovu teoremu doneseno je Goret Birkhoff i time odgovorio na
pitajući Z izvoda.

Najpre ćemo uvesti pojam interpretacije promenljive u datom domenu.

Neka je V skup promenljivih i A domen (neprazan skup).

Podsetimo se da je valuacija domena A bilo koje preslikavanje

$$\mu : V \rightarrow A.$$

Dakle $A^V = \{a | \mu \text{ je valuacija domena } A\}$.

Neka je u skupu $I = A^V$, dakle I je skup svih valuacija
domena A . Ako je $a \in A$ i $\mu \in I$, tada $\mu(a) = a$ znači da je promenljiva
 V dodeljena vrednost a .

Pojam interpretacije promenljive je dualan pojmu valuacije. Interpretacija
promenljive v u domenu A je preslikavanje

$$\hat{v} : I \rightarrow A, \quad \hat{v}(\mu) \stackrel{\text{def}}{=} \mu(v).$$

Neka je A algebra jenika L . Tada je $A^I \stackrel{\text{def}}{=} \prod_{\mu \in I} A_\mu$, gde $A_\mu = A$, $\mu \in I$.

Lemma 3.1. Neka su u, v funkcije jenika L , A algebra jenika L i $I = A^V$.

Tada identitet $u(x_1, \dots, x_n) = v(x_1, \dots, x_n)$ varii u A akko

$$u^{A^I}(\hat{x}_1, \dots, \hat{x}_n) = v^{A^I}(\hat{x}_1, \dots, \hat{x}_n).$$

Dokaz (\Rightarrow) bavaj deo dokazivanja varii s obzirom da se istinitost identiteta
sa algebrim prenosi na njihov proizvod.

(\Leftarrow) Pretpostavimo $u^{A^I}(\hat{x}_1, \dots, \hat{x}_n) = v^{A^I}(\hat{x}_1, \dots, \hat{x}_n)$. Tada za preslikavanje
valuaciju $\mu \in I$ i propenciju $\bar{\mu}_\mu : A^I \rightarrow A$ imamo:

$$\begin{aligned} u^A[\mu] &= u^A(\mu(x_1), \dots, \mu(x_n)) = u^A(\bar{\mu}_\mu(\hat{x}_1), \dots, \bar{\mu}_\mu(\hat{x}_n)) = \bar{\mu}_\mu(u^{A^I}(\hat{x}_1, \dots, \hat{x}_n)) \\ &= \bar{\mu}_\mu(v^{A^I}(\hat{x}_1, \dots, \hat{x}_n)) = v^A(\bar{\mu}_\mu(\hat{x}_1), \dots, \bar{\mu}_\mu(\hat{x}_n)) = v^A(\mu(x_1), \dots, \mu(x_n)) = v^A[\mu] \end{aligned}$$

□

Lema 3.2 Neka je A algebra najviše prebrojivog jerika L .

Tada postoji najviše prebrojiva algebra $B \subseteq A$ takva da za svaki identitet jerika L važi: $A \models u=v$ akko $B \models u=v$.

Dokaz Ako je A najviše prebrojiva možemo usetiti $B = A$.

Pretpostavimo da je A neprebrojiva algebra. Neka je I skup identiteta $u=v$ takvih da $A \not\models u=v$. Ako je $u=u(x_1, \dots, x_n)$ i $v=v(x_1, \dots, x_n)$, tada je $i \in I$ identitet $u=v$, tada postoji skup $S_i = \{a_1, \dots, a_n\}$ takav da $u^A(a_1, \dots, a_n) \neq v^A(a_1, \dots, a_n)$. Neka je $S = \bigcup_{i \in I} S_i$. S obzirom da je L prebrojiv, to je $i \in S$ prebrojiv

(kao prebrojiva unija konačnih skupova), pa je i algebra $B = \langle S \rangle_A$,

podalgebra generisana skupom S takođe prebrojiva i $B \subseteq A$.

Tada, ako $A \models u=v$, $u=v$ je bilo ujedno identitet jerika L , onda i

$B \models u=v$. Dokazemo obrat: Ako $B \models u=v$, tada $A \models u=v$.

Pretpostavimo $B \models u=v$ ali $A \not\models u=v$. Da li je $i \in I$, gde je

i jedan identitet $u=v$ i da $S_i = \{a_1, \dots, a_n\}$ imaju

$u^B(a_1, \dots, a_n) \neq v^B(a_1, \dots, a_n)$. Dalje $S_i \subseteq S \subseteq B$, t.j. $a_1, \dots, a_n \in B$.

S obzirom da je $u^B(a_1, \dots, a_n) = v^B(a_1, \dots, a_n)$ i gleda se u^B, v^B

najatim $u^B(a_1, \dots, a_n) \neq v^B(a_1, \dots, a_n)$, t.j. $B \not\models u=v$, mrotno pretpostavci. ■

Teorema Neka je \mathcal{K} klasa algebri najviše prebrojivog jerika L i pretpostavimo da je \mathcal{K} zatvorena za podalgebre i prostord algebe;

ti:

1. $A \in \mathcal{K}$ i $B \subseteq A$ tada $B \in \mathcal{K}$

2. Ako $A_i \in \mathcal{K}, i \in I$, tada $\bigcap_{i \in I} A_i \in \mathcal{K}$.

Tada nad svakim (nepraznim) skupom S postoji slabodna algebra (\mathcal{D}_L, S) u \mathcal{K} .

Dokaz ove teoreme izvedemo u nekoliko koraka, tj. niza lema.

S obzirom na lemu 3.2. i pretpostavku da je \mathcal{K} zatvorena za podalgebre, postoji klase \mathcal{K}' najviše prelogirih algebr, $\mathcal{K}' \subseteq \mathcal{K}$, tako da je: za ovaku algebra $A \in \mathcal{K}$ postoji algebra $A' \in \mathcal{K}'$ tako da $A : A'$ zadevaljavaju iste identitete.

Relacija izomorfizma izmedu algebr, $A \cong B$, je relacija ekivalencije, pa se \mathcal{K}' razbija na klase ekivalencije koje se nazade novaju tipovima izomorfizama klase \mathcal{K}' .

Lema 3.3. Klase \mathcal{K}' ima najviše \aleph_0 tipova izomorfizama.

Dokaz Neva je $A \in \mathcal{K}'$. S obzirom da je prekrajnji skup, to postoji $B \subseteq N$ ($N \neq \emptyset, 1, 2, \dots, 3$) s $f: A \xrightarrow{\text{na}} B$. Uredimo algebru B sa delenjem B na sledeći način:

Ako je $c \in \text{const}_L$, tada $c^B \stackrel{\text{def}}{=} f(c^A)$

Neka je $F \in \text{Fun}_L^{\mathcal{K}}$, ako $b_1, \dots, b_n \in B$ tada postoji $a_1, \dots, a_n \in A$ takvi da je $b_1 = f(a_1), \dots, b_n = f(a_n)$. Za redosled funkcije $F|B$ uverimo $F^B(b_1, \dots, b_n) = f(F^A(a_1, \dots, a_n))$.

Iz ovake definicije algebre B odmah mjerimo $f: A \cong B$.

Dakle, dokazali smo da je svaka algebra klase \mathcal{K}' izomorfna nekoj algebri sa domenom ujedno sa redom N .

Otuda sledi da je broj tipova izomorfizama klase \mathcal{K}' manji ili jednako od broja tipova izomorfizama skupa svih algebr koje kao domen imaju neki podskup od N . Dakle

$$(3.3.1) \quad t\mathcal{K}' \leq |A|$$

gdje je A skup svih algebr jerika L koje kao domen imaju neki podskup od N . Sračunajmo $|A|$. Svaka algebra $A \in A$ je neki podskup od N . $S \subseteq N$ domen S , $S \subseteq N$.

Zapravo jedna interpretacija jerika L u domen S , $S \subseteq N$.

Interpretacija γ u domen S je preslikavanje

$$\gamma: L \rightarrow S \cup S^{S^1} \cup S^{S^2} \cup \dots = \bigcup_{n \in N} S^{S^n},$$

gdje za c element, $\gamma(c) \in S$ i za $F \in \text{Funk}_L^k$, $\gamma(F) \in S^{S^k}$ per
 $\gamma(F) = F^A : S^k \rightarrow S$. S obzirom da je $|S| \leq K_0$,

$$\begin{aligned} |\cup_{k \in N} S^{S^k}| &\leq \sum_{k \in N} |S^{S^k}| = \sum_{k \in N} |S|^{|S|^k} \leq \sum_{k \in N} K_0^{K_0^k} = \\ &= \sum_{k \in N} K_0^{K_0} \leq \sum_{k \in N} (2^{K_0})^{K_0} = \sum_{k \in N} 2^{K_0^2} = \sum_{k \in N} 2^{K_0} \\ &= K_0 \cdot 2^{K_0} = 2^{K_0}. \end{aligned}$$

Danle, sups svih interpretacija γ jerikal L u domen S
je ~~podsup~~ supa $Y^L = \{\gamma | \gamma : L \rightarrow Y\}, Y = \cup_{k \in N} S^{S^k}$.

Pa zbroj i svih interpretacija u domen S vari:

$$i_S \leq |Y^L| = |Y|^{|\mathcal{L}|} = (2^{K_0})^{K_0} = 2^{K_0}.$$

Otuda je broj i svih interpretacija u neki podsuprad N

$$i = \sum_{S \subseteq N} i_S = 2^{K_0} \cdot 2^{K_0} = 2^{K_0 + K_0} = 2^{2K_0}.$$

Premda 3.3.1. sledi $t\mathcal{K}' \leq i$, tj. $t\mathcal{K}' \leq 2^{2K_0}$ □

Napomena Može biti $t\mathcal{K}' = 2^{2K_0}$. Na primer, ako je B' klasa prebranjih Bulovi algebre tada $tB' = 2^{2K_0}$, tj. ima kontinuum mnogo međusobno neizomorfnih Bulovi algebre.

Primenom autome izbora (istina treba man nesto jača forma, tj. globalna autome izbora koja trudi da se može dobro urediti univerzum svih skupova) ili preostavljanjem da je naša klasa \mathcal{K} apstraktna (tj. zadovoljava za izomorfne slike), možemo izabrati predstavnike iz svakog tipa izomerfizma klase \mathcal{K} , tj. postoji skup $\mathcal{K}'' \subseteq \mathcal{K}$, $\mathcal{K}'' = \{A_i | i \in I\}$, $|I| \leq 2^{2K_0}$ tako da je

$\mathcal{K}'' \leq \mathcal{K}$, $\mathcal{K}'' = \{A_i | i \in I\}$, $|I| \leq 2^{2K_0}$ tako da je

1° Algebre A_i i $i \in I$ nisu najviše prebranjiva.

2° Za svaku algebru $A \in \mathcal{K}'$ postoji $i \in I$ tako da je $A \cong A_i$.

3° S obzirom na lemu 3.2, za svaku algebru $A \in \mathcal{K}$ postoji $i \in I$ tako da $A \cong A_i$ zadovoljavaju iste identitete.

Napomena Ako je \mathcal{K} apstraktna klasa, možemo utiti da su domeni algebre A_i podsuprovad N .

Neka je $A = \prod_{i \in I} A_i = \prod_{B \in \mathcal{K}''} B$. S obzirom da je \mathcal{K} zatvorena za proizvod algebr, primetimo da je $A \in \mathcal{K}$.

Lema 3.4. Neka je $u=v$ identitet jerika \mathcal{L} . Tada $u=v$ vari u svim algebraima iz klase \mathcal{K} akko $uA=u=v$.

Dоказ (\Rightarrow) Ako $u=v$ vari u svim algebraima iz \mathcal{K} tada $uA=u=v$ s obzirom da $A \in \mathcal{K}$.

(\Leftarrow) Pretpostavimo $uA=u=v$, tj. $\prod_{i \in I} A_i \models u=v$. Tada $u=v$ vari u svakoj aljeri A_i , $i \in I$, sačinjenoj je A_i homomorfne alije aljerie A , tj. $A_i = \bar{t}_i \cdot A$. Da li $u=v$ vari u svim prebrzim algebraima iz klase \mathcal{K} jer je svaka takva aljeri homomorfnja nekej aljeri A ? S obzirom na Lemu 3.2, identitet $u=v$ vari u svim algebraima iz \mathcal{K} . \square

Neka je V bilo kaj iskup premenljivih, recimo beskonačne kardinalnosti i neka je $A = \prod_{i \in I} A_i$ iz prethodne leme. Neka je $B = A^V$.

Lema 3.5. Identitet $u(x_1, \dots, x_n) = v(x_1, \dots, x_n)$ vari u svim algebraima iz klase \mathcal{K} akko $u^B(\hat{x}_1, \dots, \hat{x}_n) = v^B(\hat{x}_1, \dots, \hat{x}_n)$, $x_1, \dots, x_n \in V$ varličite.

Dоказ (\Rightarrow) Ako $u=v$ vari u svim algebraima iz \mathcal{K} , tada $u=v$ vari u IB jer $A \in \mathcal{K}$ i \mathcal{K} je zatvorena za proizvod algebr. Tada, koravno $u^B(\hat{x}_1, \dots, \hat{x}_n) = v^B(\hat{x}_1, \dots, \hat{x}_n)$ jer $\hat{x}_1, \dots, \hat{x}_n \in A^V$. (x_1, \dots, x_n su varličite premenljivе)

(\Leftarrow) Pretpostavimo $u^B(\hat{x}_1, \dots, \hat{x}_n) = v^B(\hat{x}_1, \dots, \hat{x}_n)$. Tada prema Lemi 3.1, $uA \models u=v$, pa prema Lemi 3.4, $u=v$ vari u svim algebraima iz \mathcal{K} . \square

Neka je $S\ell$ podaljeri od IB generisana supom

$S = \{\hat{v} \mid v \in V\}$, tj. $S\ell = \langle \hat{v} \mid v \in S \rangle$. Dokažimo da je $(S\ell, S)$ slobodna aljeri za \mathcal{L} .

Najpre primetimo da je $S \in K$ jer $B \in K$, $S \subseteq IB$ i K je zatvorena za podaljelje. Neva je $A \in K$ bilo koja algebra i $f: S \rightarrow A$ bilo kaje preslikavanje. Dokazujemo

$$\begin{array}{ccc} S & \xrightarrow{h} & IA \\ s \uparrow & \nearrow f & \\ S & (D) & \end{array}$$

da se f podiže do homomorfizma h tako da prikazati dijagram komutira. Radi jednostavnosti notacije, uzmemo da je operik $L = t \cdot \beta$, - je simbol biharne operacije. Uzmimo da je $w_i = v_i$, v_i su promenljive.

Neva je $w \in S$. Tada $w = u^S(w_1, \dots, w_n)$ za neki term u perih.

Ako je h homomorfizam tada je (D) komutativni dijagram,

tada $hw = h(u^S(w_1, \dots, w_n)) = u^B(hw_1, \dots, hw_n) = u^B(fw_1, \dots, fw_n)$.

Dakle, formirano je $hw = u^B(hw_1, \dots, hw_n)$. Dokazujemo da je ovaj jednečinu funkcija h dalje definisana. Pretpostavimo

$$u^S(w_1, \dots, w_n) = v^S(w_1, \dots, w_n), \quad u, v \in Term_L, \quad \text{fj. } u^S(v_1, \dots, v_n) = v^S(\hat{v}_1, \dots, \hat{v}_n).$$

Tada $u^B(\hat{v}_1, \dots, \hat{v}_n) = v^B(\hat{v}_1, \dots, \hat{v}_n)$ jer $S \subseteq IB$, B je algebra iz leme 3.5.

Prema istoj lemi tada $h = v$ varijable su u algebra L pa i u IA (najja pp bila, $A \in K$, vidi vrhove stranice). Dakle

$$u^B(fw_1, \dots, fw_n) = v^B(fw_1, \dots, fw_n), \quad \text{fj. preslikavanje } h: S \rightarrow A$$

je dalje definisano. Dokazujemo da je h homomorfizam.

Neva su $a, b \in S$, $a = u^S(w_1, \dots, w_n)$, $b = v^S(w_1, \dots, w_n)$ i uva je $w = u \cdot v$ kombinovani term. Tada

$$\begin{aligned} h(a \cdot_S b) &= h(u^S(w_1, \dots, w_n) \cdot_S v^S(w_1, \dots, w_n)) = h(u^S(w_1, \dots, w_n)) \\ &= u^B(fw_1, \dots, fw_n) = u^B(fw_1, \dots, fw_n) \cdot_{IB} v^B(fw_1, \dots, fw_n) \\ &= h(a) \cdot_B h(b). \end{aligned}$$

Uzeto je da je $f \subseteq h$: za term u kojem čini jedna promenljiva, imamo $h(w_i) = h(u^S(w_i)) = u^B(fw_i) = fw_i$. Dakle D komutira.

Dokazali smo da klasa K ima slobodnu algebra nad V , V je beskonačan supremenljivih. Prema Posledici 2.9, K ima slobodnu algebra nad V za pretranslacionu nepraznu supremenljivih V . Ako je K apstraktna klasa, slično dokazem Teoreme 2.6, dokazujemo se da K ima slobodnu algebra nad proizvodnjom nepraznih supremi S .

Najprije dokazujemo glavno izraženje. Ako je K klasa algebri jerka L zatvorena za homomorfizme, podalgebre i proizvod algebr (HSP), tada je L algebarski varijetet, tj. postoji suprotnost algebarskih identiteta tako da je $L = M(T)$.

Pa pretpostavimo da je K HSP klasa. Tada je naravno K apstraktna klasa algebr. Neća je T suprotnost identiteta $u=v$ i uvaži L tako da $u=v$ vari u svim algebraima iz K . Neća je (M, S) slobodna algebra za klasu K , S je pretranslacioni takav suprotnost generatera. Ova slobodna algebra postoji jer je K zatvorena za podalgebre i proizvod algebr.

Ako $B \in K$ tada naravno $B \models T$ jer je T suprotnost identiteta u svim algebraima iz K , dakle $i \in B$. Dakle $K \subseteq M(T)$.

Pretpostavimo $B \in M(T)$, tj. $B \models T$.

Izaberimo S tako da je $|S| = |B|$ i nema je $f: S \xrightarrow{\text{na}} B$.

$$\begin{array}{ccc} S & \xrightarrow{h} & B \\ \uparrow s & \nearrow f & \\ B & & \end{array}$$

Prelikovanje f možemo podići do homomorfizma $h: S \rightarrow B$ u smislu
kao u prethodnom dokazu da je

$$h(w) = u^B(fw_1, \dots, fw_n), \text{ gde je } w = u^{S^2}(w_1, \dots, w_n).$$

Prelikovanje h je dobro definisano jer iz $u^{S^2}(w_1, \dots, w_n) = v^{S^2}(w_1, \dots, w_n)$ sledi da $u=v$ vari u svim algebraima iz K , dakle, $(u=v) \in T$, pa i $B \models h = v$, dakle

$$u^B(fw_1, \dots, fw_n) = v^B(fw_1, \dots, fw_n). \text{ Od tada dokaz (da je } h \text{ homomorfizam)}$$

je isti kao malopozne. Kako je f na to je i h na, tj. $B = h(S) + a$

Zadaci: Izraditi najmanje 8 zadataka.

1-4 na strani 14.
1-3 na strani 19. | 7 zadataka

8. Dokazati da je \mathcal{L} sastavljena malim delom luka u Bulovej algebri \mathbb{Z}^n podataka $n+1$.

9.* Neva je S antislanac Buleve algebre \mathbb{Z}^n . Dokazati da je $|S| \leq \binom{n}{\lfloor n/2 \rfloor}$ (Špernerova lema). Gde $[x] = \text{četvorodobro od } x$.

10.* Znamo da je $S_n = 2^{2^n}$ slobodna Buleva algebra generisana sa n slobodnih generatera. Naravno slobodni bazu bilo koji sup slobodnih generatera za S_n . Neva je B sup svih slobodnih baza algebre S_n . Dokazati da je $|B| = \frac{2^n!}{n!}$.

11. Dokazati da je \mathbb{Z}^n slobodna Abelova grupa sa n slobodnih generatera.

12. Koristeći rešenja zadataka 9 i 10 dokazati $2^n - 2 \leq (n-1) \binom{n}{\lfloor n/2 \rfloor}$, $n \geq 1$.

13. Dokazati da slobodna distributivna mreža sa 3 generatorima ima 18 elemenata.

14. Dokazati da je grupa G od reda 2 prezentacija $G = \langle a, b; a^2=1, b^2=1 \rangle$ beskonačka.

15. Opisati slobodne algebre za klase grupske razine zadovoljavajućim identitetom $x^2=1$.

16. Neva je M algebarski varijetet u najem sve algebre zadovoljavajuće $U_1 = V_1$, $V U_2 = V_2$. Dokazati da za elemente algebre $A \in M$, $A \not\models U_1 = V_1$, tada $U_2 = V_2$ varij u svim algebraima iz M .

17. Neva je \mathcal{K} klasa algebre jezika L . Algebra $P \in \mathcal{K}$ naziva se projektivnom ako za sve algebre $A, B \in \mathcal{K}$, svaki homomorfizam $\delta: P \rightarrow B$ i svaki epimorfizam $\beta: A \rightarrow B$ postoji homomorfizam $\alpha: P \rightarrow A$ tako da dijagram (D) komutira. Ako je $S \in \mathcal{K}$ slobodna, dokazati da je S projektivna algebra.

18. Neva je $B = (B, \vee, 1', 0, 1)$ Buleva algebra i $x + y = \text{def } (x \wedge y') \vee (x' \wedge y)$. Dokazati da je $(B, +, 1, 0, 1)$ komutativan prsten sa jedinicom u kojem varij $x+x=0$.

19. Ako je F filter Buleve algebre B , dokazati $F = \bigcap_{P \in B^F} P$, $B^F = \{P \mid P \text{ je ultrafilter u } B\}$.

20. Teorema po izboru je "universal algebra", Cohn.

$$\begin{array}{ccc} P & \xrightarrow{x} & A \\ & \searrow & \downarrow \\ & & B \end{array} \quad (D)$$